

Sygn. akt IV U 82/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **T. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

(...) z dnia 22.02.2019 roku

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w ten sposób, iż przyznaje powodowi T. P. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21.11.2018 roku do 31.12.2018 roku oraz od 14.01.2019 roku do 13.02.2019 roku.

UZASADNIENIE

Powód T. P. wniósł odwołanie od decyzji zakładu ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 9 stycznia 2019r. odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21.11.2018r do 31.12.2018r. oraz od decyzji z dnia 21 lutego 2019r.za okres- 14.01.19r. do 13.02.19r . W uzasadnieniu powód wskazał, iż decyzje odmawiające mu prawa do zasiłku chorobowego wobec podjęcia działalności gospodarczej nie są zgodne ze stanem faktycznym. Jak podniósł powód nie wykonywał on żadnych czynności związanych z prowadzona działalnością, a wpis do ewidencji ma jedynie charakter deklaratoryjny. Był i jest niezdolny do pracy wobec czego nie wykonuje żadnych czynności natomiast decyzje ZUS pozbawiają go środków do życia.

W odpowiedzi na odwołania od obu decyzji organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań i zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego.

Jeśli chodzi o decyzję z dnia 9 stycznia 2019r. wskazano, iż zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w okresie ubezpieczenia jak i po okresie ubezpieczenia nie przysługuje jeśli osoba niezdolna do pracy kontynuuje pracę zarobkową lub podjęła pracę zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby, a powód w okresie pobierania zasiłku rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej, a zatem podjął wykonywanie pracy zarobkowej. Jednocześnie podejmując tę pracę wykorzystał zwolnienie niezgodnie z jego przeznaczeniem.

Jeśli chodzi o decyzję z dnia 21 lutego 2019r. organ rentowy wskazał, iż zgodnie z art. 6 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 199 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania

ubezpieczenia chorobowego, a zasiłek nie przysługuje jeśli osoba podjęła działalność zarobkową, a pozwany rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej. W dniu 3.12.18 powód złożył deklarację przystąpienia do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia chorobowego, które to czynności realizował w trakcie zwolnienia chorobowego. Naruszył tym obowiązujące przepisy ponieważ celem zwolnienia od pracy na czas choroby jest regeneracja sił i powrót do pracy. Z powodu nie opłacenia składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za (...) ubezpieczenie chorobowe powoda ustało z dniem 1.12.2018r. , a zatem niezdolność, o której mowa w zaskarżonej decyzji powstała w okresie niepodlegania ubezpieczeniu chorobowemu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej od 18.09.2015r. Działalność polegała na świadczeniu usług jednemu podmiotowi- Doradztwu (...) w B..

Od dnia 19 czerwca 2018r. powód stał się niezdolny do pracy z powodu problemów ze zdrowiem psychicznym i pobrał zasiłki chorobowe za okresy od 19.06.18r. do 31.07.18r., 2.08-17.08.18r. , od 22.08.18-31.08.18, 2.10.18-4.11.18, od 14.11.18r. do 20.11.2018r.

W miesiącu listopadzie 2018r. z uwagi na fakt, iż z powodu choroby powód nie wykonywał działalności gospodarczej co powodowało brak środków finansowych na pokrywanie zobowiązań związanych z prowadzeniem działalności, powód skorzystał z uprawnienia przewidzianego w art. 14a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i zawiesił działalność gospodarczą na okres 30 dni- od 1-30 listopada 2019r. Następnie w Urzędzie Miasta w B. podpisał wypełniony przez pracownika urzędu na komputerze wniosek o wznowienie działalności z dniem 1.12.18r.

Od początku niezdolności do pracy powód nie wykonywał żadnych faktycznych czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, nie zarabkował, co doprowadziło do wykorzystania oszczędności i braku środków finansowych.

Dowód:

Akta ZUS w załączeniu

Zeznania powoda e-protokół k. 24

Oświadczenie k.39,40,41

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołania podlegały uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6 ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2019.0.645 t.j.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Powód spełnił powyższe kryteria albowiem w dacie powstania niezdolności podlegał ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Postępowanie dowodowe wykazało natomiast, iż powód nie spełnił wskazanych przez ZUS przesłanek negatywnych art. 13.1.2 powołanej ustawy zasiłkowej. Zgodnie z tym artykułem zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

W niniejszej sprawie powód ani nie podjął ani nie kontynuował działalności- dokonał jedynie zabiegów formalnych, aby uniknąć ponoszenia wydatków, na które nie było go stać. Polegały one na podpisaniu formularza o zawieszeniu,

a następnie wznowieniu działalności. Żadnych innych czynności dających, czy zmierzających do osiągnięcia zysku powód nie podjął w okresie pobierania zasiłku chorobowego albowiem był niezdolny do pracy. R. legis natomiast przepisu 13.1.2 jest takie, aby nie wypłacać świadczeń osobom, którym choroba nie ogranicza zdolności do pracy pozwalając im podjąć bądź kontynuować osiągnięcie środków utrzymania. Chodzi o to, aby organ rentowy miał możliwość oceny zbiegu prawa do zasiłku z posiadaniem przez ubezpieczonego źródła dochodu i w razie stwierdzenia, iż zbieg występuje, miał możliwość odebrania prawa do świadczeń z ubezpieczenia. Nie można natomiast automatycznie przyjąć, iż deklaratoryjny wpis o wznowieniu działalności niesie za sobą zdolność ubezpieczonego do pracy i osiągania dochodów.

Nie można również zdaniem sądu przyjąć, iż powód naruszył art. 17 powołanej ustawy zasiłkowej poprzez wykorzystywanie zwolnienia niezgodnie z jego celem, wobec śladowego, formalnego przejawu stykającego się z działalnością powoda, jakim było złożenie podpisu na wnioskach w Urzędzie Miasta. Strona pozwana nie wykazała, w jaki sposób naruszyło to cel zwolnienia, czy przedłużyło niezdolność powoda do pracy.

Mając powyższe na względzie sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 9 stycznia 2019r. Konsekwencją tej zmiany była zmiana decyzji z dnia 21 lutego 2012 roku. Skoro bowiem za miesiąc grudzień 2018r. powodowi przysługiwał zasiłek chorobowy, nie miał on obowiązku uiszczenia składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, a zatem jego tytuł ubezpieczenia nie wygasł pomimo nie uiszczenia składki.